

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان پذیرش مبتنی بر تعهد بر انعطاف پذیری و سبک های دلبستگی ناایمن در اختلال بدشکلی بدن

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

معصومه قنبری - دکتری روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران.

خلاصه مقاله:

اختلال بدریخت انگاری بدن یک حالت مزمن و پریشان کننده است که می تواند منجر به مشکلات شدید اجتماعی، شغلی، تحصیلی و خانوادگی شود. هدف این پژوهش تعیین میزان اثر بخشی درمان پذیرش مبتنی بر تعهد بر انعطاف پذیری و سبکهای دلبستگی ناایمن در اختلال بدشکلی بدن بود. در یک مطالعه نیمه آزمایشی و از نوع طرح های پیش آزمون- پس آزمون-پیگیری با گروه گواه، ۳۰ دانشجوی دختر مبتلا به اختلال بدشکلی بدن که در حال تحصیل در دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران در طی ماههای آبان تا دی ماه ۱۳۹۸ بودند با روش نمونه گیری دردسترس انتخاب شدند. سپس آزمودنیها به طور تصادفی و از طریق نرم افزار اکسل آفیس در دو گروه آزمایش و کنترل تخصیص یافتند. گروه آزمایش (n=۱۵) تحت درمان پذیرش مبتنی بر تعهد به مدت ۸ جلسه هفتگی هر جلسه ۹۰ دقیقه قرار گرفتند. ابزار جمع آوری پرسشنامه انعطاف پذیری و پرسشنامه سبکهای دلبستگی ناایمن در سه مرحله خط پایه، پس از مداخله و پیگیری سه ماهه جمع آوری شدند. داده ها در نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۱ وارد و با استفاده از روش تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر چند متغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد که گروه تحت درمان پذیرش مبتنی بر تعهد، میانگین نمره انعطاف پذیری و سبکهای دلبستگی ناایمن به طرز معناداری بالاتر و پایین تر از گروه کنترل است (P < ۰۰۱/۰). نتایج این پژوهش نشان داد که درمان پذیرش مبتنی بر تعهد می تواند در بهبود سبکهای دلبستگی ناایمن و انعطاف پذیری در دانشجویان مبتلا به اختلال بدشکلی بدن موثر باشد.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری، اختلال بدشکلی بدن، درمان پذیرش مبتنی بر تعهد، سبکهای دلبستگی ناایمن.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1839251>

